

РЕШЕНИЕ

№ 2412

гр. Пловдив, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анета Ал. Трайкова

при участието на секретаря Невена Мл. Назарева
като разгледа докладваното от Анета Ал. Трайкова Гражданско дело № 20215330117410 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Й. Б. В., ЕГН ***** , срещу АЙ ТИ ЕФ ГРУП АД, ЕИК *****

Предявен е иск за осъждането на ответника да заплати на ищцата сумата от 1012 лева, представляваща обезщетение по чл. 226, ал. 2 във вр. с ал. 3, изр. 2 КТ за имуществени вреди от незаконното задържане на надлежно оформена трудова книжка за периода 4.10.2021г. – 4.11.2021г., зак. лихва и разноски.

Ищцата сочи, че с ответника е имала сключен на 8.04.2019г. безсрочен трудов договор на длъжността ”*****“, с месторабота в гр. ***** като на 01.09.2021 г. трудовото й правоотношение било прекратено по взаимно съгласие на страните.

Излага обстоятелствата, че на 04.10.2021 г. било осъществено предаване на трудовата й книжка на работодателя й, извършено в офиса му в гр. Пловдив, като при предоставянето й не била депозирала писмена молба с искане трудовата й книжка да бъде изпратена по пощата или предадена на определено от работодателя лице.

Твърди се, че трудовата й книжка е била върната от работодателя на 06.12.2021 г., като е била известена от работодателя си, че същата е оформена на 29.11.2021 г. по вайбър.

Ето защо претендира обезщетение за незаконно задържане на трудовата й книжка за периода 04.10.2021 г. - 29.11.2021 г. в размер на 1012 лв., ведно със законна лихва от дата на подаване на исковата молба в съда до окончателното й изплащане.

От ответника е постъпил писмен отговор, в който се сочи, че ТПО с ищцата е прекратено, считано от 1.09.2021г. и че след прекратяване на трудовото правоотношение в продължение на повече от месец ищцата не била предала трудовата си книжка за оформянето й.

Оспорва се твърдението в исковата молба, че ищцата е предала трудовта си книжка

на 04.10.2021 г.

Сочи се, че след предаване на трудовата книжка, без да се конкретизира кога е предадена книжката била изпратена в обслужващата дружеството счетоводна фирма в гр. *****, като след попълването ѝ е изпратена чрез куриерска фирма „Тип – Топ куриер“ АД на работодателя на 23.11.2021 г. видно от приложената към отговора товарителница, след което ищцата била поканена да получи книжката си в офиса на дружеството в гр. Пловдив, като на 6.12.2021г. ищцата се явила в дружеството и получила трудовата си книжка.

С оглед изложеното считат предъявеният иск за неоснователен.

Съдът, съобразно чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявеният иск с правна квалификация: чл. 226, ал. 2 във вр. с ал. 3, изр. 2 КТ;

Разпоредбата на чл. 226, ал. 2 КТ предвижда, че работодателят и виновните длъжностни лица отговарят солидарно към работника или служителя за вредите, които той е претърпял поради незаконно задържане на трудовата му книжка, след като трудовото правоотношение е било прекратено. Обезщетението е в размер на brutното му трудово възнаграждение от деня на прекратяването на трудовото правоотношение до предаване на трудовата книжка на работника или служителя – чл. 226, ал. 2 във вр. с чл. 226, ал. 3, изр. 2 КТ.

Съгласно чл. 226, ал. 3, пр. 2-ро КТ, обезщетението за незаконно задържане на трудовата книжка на работника след прекратяване на трудовото му правоотношение е в размер на brutното му трудово възнаграждение от деня на прекратяване на трудовия договор до предаване на трудовата книжка. Непредаването на трудовата книжка на работника го пречатства да постъпи на работа при друг работодател, съответно - да реализира трудов доход, поради което законът презумира настъпилите от незаконното задържане вреди и определя размера им. Когато обстоятелството, че в периода на задържането на трудовата книжка работникът не е реализирал социално осигурен доход се оспорва от ответника работодател, в негова тежест е да установи, че работникът е реализирал доход и в какъв размер /виж *решение № 606 от 27.09.2010 г. на ВКС по гр. д. № 908/2009 г., IV г. о., решение № 519 от 9.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1741/2010 г., IV г. о., решение № 335 от 07.07.2003 г. по гр. д. № 311/2001 г. на III г. о. на ВКС и др./*

Според чл. 68 ЗЗД местоизпълнението на задължението се определя от закона, от договора или от естеството на задължението“. Местоизпълнението на задължението на работодателя да предаде на работника надлежно оформената трудова книжка след прекратяване на трудовото правоотношение не е определено в закона и на практика не се урежда от трудовия договор. То е близко до задължението да се предаде определена вещ, поради което следва да се приеме, че според естеството му то е търсимо, т. е. в местонахождението на трудовата книжка при прекратяване на трудовия договор, когато за работодателя възниква задължението да я оформи надлежно и предаде на работника. Съгласно чл. 348, ал. 3 КТ трудовата книжка се съхранява от работника. Той може да я остави за съхранение и у работодателя. Когато след прекратяването на трудовия договор

работникът е предал съхраняваната от него трудова книжка за оформяне от работодателя, работодателят трябва да я оформи и върне веднага, а ако има пречка за оформянето ѝ - да посочи кога тя ще е оформена. Ако работодателят не върне веднага надлежно оформената трудова книжка и не посочи кога работникът може да си я вземе, добросъвестността изисква той да покани работника за получаването ѝ, като изпълни процедурата по член 6, ал. 3 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, като съобщи на работника с писмо с обратна разписка да се яви, за да получи лично трудовата книжка.

Не е налице спор между страните, че трудовата книжка се е съхранявала от работника и е била предоставена от работника на работодателя след прекратяване на ТПО. Спорно е обстоятелството била ли е върната и в кой момент оформената трудова книжка на работника.

По делото е разпитан свидетеля на ищцата Д. В., нейн съпруг, който казва, че следобяда на 4.10.2021г. закарал съпругата си в офиса на дружеството, за да остави трудовата си книжка за оформяне, като трудовата книжка била задържана два месеца и през този период жена му не била поканена от работодателя да получи оформена трудовата ѝ книжка.

По делото е представена на хартия водена ел. кореспонденция между ищцата и дружеството, която не е била оспорена от другата страна, е видно, че ищцата е била уведомена от работодателя си на 29.11.2021г., че трудовата ѝ книжка е оформена и може да бъде взета.

Съгласно изслушаната ССЕ размерът на обезщетението за периода 4.10.2021г. – 29.11.2021г. възлиза на 1963,90 лева. В открито съдебно заседание, проведено на 9.05.2022г. размерът на иска е увеличен от 1918,33 лева на 1963,90 лева.

Доколкото не се установява ищцата да е работила в този период при друг работодател, което е видно от изготвената от ТД на НАП Пловдив справка, следва да се приеме за установено претърпените от ищцата имущ. вреди от незаконното задържане на трудовата книжка.

Предвид изложеното искът за заплащане на обезщетение по чл. 226, ал. 2 във вр. с ал. 3, изр. 2 КТ за имуществени вреди от незаконното задържане на трудовата книжка се явява основателен и ще се уважи изцяло.

По разноските:

При този изход на спора разноски се дължат на ищеца. Направено е искане за присъждане на разноски от ответника. Представен е списък по чл. 80 ГПК. Приложен е и договор за правна защита и съдействие с адв. Г. М., както и доказателства за плащането на дължимото възнаграждение.

Ето защо на ответника ще се присъдят разноски в размер на 500 лв.

На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК вр. с т. 23 от ТР № 6/2012г. ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС

дължимата държавна такса върху уважените иски, като същата на основание чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, възлиза на 78,56 лева ДТ. Същата следва да бъде заплатена по сметката на съда. В полза на бюджета на съдебната власт ще се възложат и разноските за ССЕ, които са направени от бюджета на съда, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА АЙ ТИ ЕФ ГРУП АД, ЕИК ***** да заплати на Й. Б. В., ЕГН ***** сумата от 1963,90 лева, представляваща обезщетение по *по чл. 226, ал. 2 във вр. с ал. 3, изр. 2 КТ* за имуществени вреди от незаконно задържане на трудова книжка от работодателя след прекратяване на трудовото правоотношение между страните за периода 04.10.2021г. – 29.11.2021г., ведно със зак. лихва върху тази сума от завеждане на исковата молба в съда – 4.11.2021г. до окончателното ѝ изплащане, като и разноските от 500 лева.

ОСЪЖДА АЙ ТИ ЕФ ГРУП АД, ЕИК ***** да заплати да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на Пловдивския районен съд сумата от 78,56 лева, представляваща държавна такса върху уважения иск, и сумата от 100 лева разноски за съдебно-счетоводна експертиза от бюджета на съда.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Пловдивски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването на съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____